

Jsem cílevědomá, ale nezkontroluji svobodomyšlnost

Je zřejmé, že v dnešní době by člověk měl pro svůj úspěch udělat vše, co je v jeho silách. Patřím k cílevědomé skupině studentů, ale mám stále tíživější pocit, že nedokážu zkontrolovat svou svobodomyšlnost (dá-li se to tak nazývat) a podřídit ji svým ambicím.

Nemyslím si, že jsem v tom úplně sama. Zním spoustu lidí, kteří si nasadili tu pomyslnou laťku vysoko a najednou dospěli do fáze, kdy jejich odhodlání polevilo. Musím přiznat, že pro svoji budoucnost nedělám ani z poloviny tolik, kolik bych mohla.

A tady znovu musím zdůraznit, že v tom rozhodně nejsem sama. Možná je to konzumní dobou. Možná jen moc sledujeme filmy, kde hrdina vždy dosáhne toho, co si předsevzal. Možná... ne, určitě se necháváme hýčkat a utěšovat tou známou větou: „Vždyť je čas!“ Potichu vyčkáváme, kdy nás potká to filmové štěstí a my získáme úspěch, slávu, a přitom neheme prstem. V tom „velkém“ světě nás čeká obrovská konkurence. Kdesi uvnitř o tom víme, ale držíme se vize, že za námi stojí někdo, kdo pro nás skočí před jedoucím autem, nebo za nás jen půjde na obyčejný pohovor. Bojíme se, že nedokážeme splnit cíl, jež jsme si dali. Potřebujeme se dostat do bodu, kdy nás něco či někdo z téhle představy „vysvobodí“. Můžeme jen doufat, že to nebude pozdě. **Linda Klímová**

Moravské gymnázium Brno